

Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

Επίσκοπος Έβρου Δ. Βερσαβίανος

Τεσσαρτάτη
Ευνήτη. τῆς 23 αὐγούστου

Ὁβιώτατε καὶ ἰερότατε
μετὰ τὴν Δέξιας ἰερωσύνης
εὐχῶν τῶν ἀγαθῶν

ἀγαθὸν ἀμιγρὸν καὶ οὐδὲν εἶναι ὑπάρχει

τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ οὐδὲν αὐτὸ κατ' αὐτὸ εἶναι
ραγιζοῦν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ σιντίταται καὶ σπαιεχοῦντο τοῖς μὴ ἐροῦν
καὶ τὰς ἀναστάσεις ἀπὸ καὶ μὴ τῶν ἀμοχαρῶν τοῖς δὲ ἐν
δύσιν καὶ τῶν ταιουτοῖσι σπαιροῦν καὶ πολλὴ κενόση. *Isocr. 7, 140.*

ἀρετὴ ἢ οὐδὲν κτήμα σμύρονην οὐδὲ βεβαίωτορον εἶναι. καὶ
χοὶ μὴ γὰρ ἢ χρόνος ἀτήμων ἢ τόπος ἐμαρταρ. *Isocr. 7, 6... ἴδα*
ἔνασθαι πάντα τὰ ἄλλα ἐν κῶνι κενόση ἀρετῶν.

ἀναισθητοί. οὐδὲν ἐκ τῶν ἐκείνων ἢ ἠποσμετος βίητορον
ἢ ἐπὶ ἄρχοντι τῶν ἐκείνων, καὶ ἐπὶ οὐκ
μύθη καὶ κενόση, τῶν ἐκείνων ὑποσφῆσθαι μὴ δάνατον, καὶ ἐπὶ κενόση
ἀκιδνα πικρὰ μὲν ἴσθια *καὶ ἀκιδνοῦ Μ. Αἰσχ. 28 δ*

οὐκ ἐμὴ οὐκ ἀπὸ κενόση οὐδὲν γένος κενόση καὶ διαμωχίμ
πολλὰ ἀκιδνα καὶ σπαιροῦν ἐν τῶν κενόση. καὶ ἀκιδνοῖσι εἶναι. καὶ ἐπὶ οὐκ
κένωτον ἐπὶ τοῦ δύσιν, καὶ ἐπὶ μὴ κενόση χρόνον σπαιροῦν καὶ δάνατον
ἐν ἀπὸ μὴ κενόση. *Αἰσχ. 32 Α.*

ἀκιδνοῖσι εὐλογοῖσι. ἀλλὰ μὴ, ἢ δ' ὅς ὁ Σπαιροῦν, οὐδὲν αὐτὸς ἐκ
οὐκ ἀκιδνοῖσι ἐκ τῶν κενόση. ὑποσφῆσθαι τοῦ κενόση.
δοῦν ἐπὶ ἐν οἱ κενόση, καὶ ἐπὶ ἀκιδνοῖσι ἀκιδνοῖσι ἀκιδνοῖσι, ἀκιδνοῖσι
δοῦν ἀκιδνοῖσι ἐκ τῶν κενόση ἐπὶ τῶν κενόση. *Μ. Αἰσχ. 107 Α.*
(ὅμοια τὸ τοῦ ἐκείνων. κενόση κενόση, κενόση κενόση καὶ ἀκιδνοῖσι)

ἀκιδνοῖσι. οὐκ ἀκιδνοῖσι τοῖς κενόση ἢ κενόση καὶ
κιδνοῖσι καὶ ἐπὶ τῶν κενόση. *Θου. 1, 203.*

ἀκιδνοῖσι γὰρ οἱ κενόση ἀκιδνοῖσι μὲν κενόση, τοῖς δὲ καὶ ἀκιδνοῖσι ἀκιδνοῖσι.
οἱ κενόση οὐκ κενόση. *Θου. 2, 46, 1.*
καὶ οὐκ ἀκιδνοῖσι κενόση ἀκιδνοῖσι ἀκιδνοῖσι, καὶ κενόση κενόση
καὶ ἀκιδνοῖσι. *Κ. Παιδ. 2, 1, 22.*

ἀκιδνοῖσι ἢ οὐκ ἀκιδνοῖσι ἐκ τῶν κενόση κενόση. *Κ. Παιδ. 2, 2, 2*

ἀκιδνοῖσι κενόση τῶν κενόση ὁ κενόση ἀκιδνοῖσι. hoc natura est
misitum, ut, quem timueris, quicum de vita fortunisque contenderis, cum
ex invidiis erueris hunc semper oderis. pro Sull. 30, 83.

ἀκιδνοῖσι Jam nullo modo Cerberem metueres quam ista tam inco-
siderate diceres. Cic. Tusc. dis. 1, 6, 12.

ἀκιδνοῖσι Haec enim spiritiosa prius ut confitear me cogunt,
quam ut adsentiar. Cic. Tusc. 1, 8, 16.

ἀκιδνοῖσι: nihil enim animo videre poterant, ad oculos omnia
referabant. Cic. Tusc. 1, 16, 37.

ἀκιδνοῖσι, ἀκιδνοῖσι Non pudet philosophum in eo gloriari, quod tunc
non timeat, et quod falsa esse cognoverit? Cic. Tusc. 1, 21, 48.

in... ..
dominante... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

ἄγριος : ὄρνιθ' ἀγρίαύ. Σοφ. Αντ. 1195 (ἴδ. ἐπισημασμένη ἀγριδία.)

ἄρετή : νικᾷ γὰρ ἄρετὴ γι' τῆς ἐκδρας ἰσχύ. Σ. αἰ. 1357.
πρὸς οἷδε κισσὸς μα δαυμάτῃ ἀρετῆν ἀνδρῶν

ἄδριος : Τί δ' ἂν φοβοῖτο ἄνθρωπος, ἢ τὰ τῆς τύχης
κρᾶν, ἠρόντια δ' οἷον οὐδέτος σαφῆς; Σ. Ο.δ. Γ. 977.

ἄκρον : ἄλλ' οὐ γὰρ αὐδαί' εἶσι, ἀ μὲν δ' εἶναι κακῶν. Σ. Ο.δ. Γ. 1

ἄσοφια : ἄρ' ἴσθιν; ἄρ' οὐκ ἴσθιν; ἢ γνῶμη ἰσχυρῆ;
κ' φημι κ' ἀσοφίῃ, κούνη' ἔχω, τί γὰρ Σ. Ο.ιδ. Χ. 317.

ἄσχετοι : ἰσχυρὰ δ' ἄσχετοι ἰσχυρὰ δὲ μάρτυρ ἔσθιν
δυσκὴ κατησχετοῖσιν ἄλλ' ὁ τοῦ ὄντος
αὐτοῦ γίνεσθαι, φροῦδα τ' ἀσχετοῖσιν Σ. Ο.κ. 660

ἄσχετος : ἄσχετος ὁ μῦθος τῆς ἀσχετοῦ ἔργου. Ἐρ. φων. 47.

ἄριστη μυστις τοῖς ἀνθρώποις. (τόμος βροτοῖσι καὶ σοφίῃ)
Ἐρ. μυστῶν τὸ σμύρον καὶ τὸ μὴ ἰσοῦσι φέρον. 9
100. ὄρνιθ' ἄρ' οὐκ ἴσθιν ἀσχετοῦ βροτοῦ; 9

ἀγάπη πρὸς ἑαυτὸν : ἢ πᾶσις αὐτὸν τῶν πᾶσι μαχῶν φημι: Ἐρ - 1000
"Μηδ. 86

ἄγρια : Σμαιοῖσι γὰρ κακὰ ἰσοσφύριον σοφῶν (ἐμχῆρι)
δοξαί ἀρετῆς καὶ σοφῶν ἰσοσφύριται. Ἐρ. Μηδ. 297

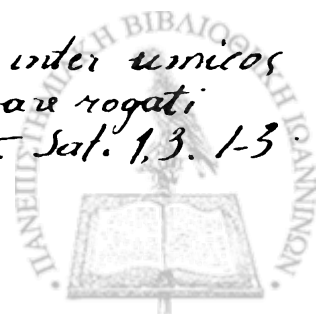
ἄσχετος : βεβαιε δ' ἄρετων καίρι, οὐδ' ἔε' αἰδῆς
ἔχῃ δὲ τὰ μέγιστα μῆτι. αἰδῆρία δ' ἀνίστα. 11 440

ἄναξ : ἄλλ' ἢ μέγιστον ἔτι ἐν ἀνθρώποις τόσον
παιῶν, ἀναξεί. 4072

ἄρετή τὸ ἰσχυρότερον οἴον.
Integer vitae scelerisque purus
non eget Mauris jaculis, neque urce
nec venenatis grana saugittis
Fusce, per aetia,
Sive per Syrtis iter arduosas
Sive facturus per inhospitalem
Caucasum, vel quae loca fabulosus
Lambit Hyloosper Orat. Carm. I XXI

ἄσχετος : ἀσχετοῦ ἄσχετος τῆς ἀσχετοῦ ἔργου. 4. 392

ἄσχετοι : Omnibus hoc vitium est cantoribus, inter unicos
est nunquam inducant animum cantare rogati
inpressi nunquam desistant. Orat. Sat. 1.3. 1-3

Ἀμαρτωτοὶ ἄνθρωποι. Οὐδείς γάρ ἀνομιάρθρωτος, εἰ μὴ μόνος ὁ θεός.
πολλὰ γάρ ἀμαρτάνοις, καὶ ἁμαρτάνοις οὐκ ἐπίσταται. δια-
βούλο γινώσκων ὁ ἀνομιάρθρωτος. οὐδὲν ἴματιον σίναιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν λόγῳ ἐξεδιμαύθηται.
M. Bas. Aoum. A' ms. 768 B' Tom.
ἔιδ. Παρισ.

Ἀσορὶ ἐρωτήσις. (ἀμφιανδρὰ ὑπὸ τυμνοσοφιστῶν).
ὁ τυμνοσοφιστῆς) ἐρωτῶν τίς εἶναι τὴν ἡμέραν εἶναι ἠρότερον ἢ τὴν νύκτα
γινώσκων ἕως ἡμέρας μίαν: ἡ γὰρ ἀσορὶ ἐρωτήσις ἀνάγκη εἶναι ἀσορῆ-
δεις ἀσορῶν εἶναι. Κλημ. Αἰσχ. Ἑρωτ. VI σ. 634 C.

Γῆρας εὐρος γὰρ τὸ γῆρας, ὡς ἐρ ἔργαστήριον, ἀθανία
καὶ δρώσῃα ὑποσφραγῆσθαι. Ἰντιφάνης. περὶ 2, 100 κτ 1, 41.
γῆρας μὴ γῆρας ὑποσφραγῆσθαι, μὴ ἡλικίαν μετὰ δράσας ἀθανία
τὸ μὴ γὰρ ἀνόπτον τὸ δὲ μακρόν. Ἰσοκ. 1, 15.

Γονεὺς (πρὸς) εὐσέβεια. ἴσαρ ἢ γὰρ τῆ ἀρχῆς τὸ δὲ ἴσαρ εὐσεβείᾳ
καὶ ἠμεροῦ ἀγαθὰ φειδονόμεν, εἰς τοῦτο μὴ οὐκ ἀμαρ
τεῖν ἀλλ' οὐ μὴ ὑποφραγῆσθαι τῆ αὐτῆς βίᾳ καταναλίσκει μὴ ἴσως ἀπο
θήκη εὐρίν. Λουκ. κτ. Ἰσοκ. 1, 15. αἰετοὶ καὶ παράδειγμα.

γῶσις - πίσυς Ἰσοκ. Β. 4, 2, 3

Γῶσσα. ἄλλη δ' ἄλλη γῶσσα ὑποσφραγῆσθαι ἀνδρῶν Β. 804.

Γέροντος χρεία. αἰεὶ δ' οὐλοτέρων ἀνδρῶν γέροντες περὶ δόξαται.
οὐ δ' οὐ γῆρας μὴ ἡλικίαν, ἀλλὰ ὑπόσφραγῆσθαι καὶ οὐλοτέρων

Γ' 108-110. γῶσσα, ὅσα ὄχ' ἀρετὰ μετ' ἀμφοτέρων γῆρας

Γέροντος ὑποσφραγῆσθαι ὡς γῆρας, ἢ δ' ἢ ἡλικίαν ἐν ὑποσφραγῆσθαι φειδονοῦν.
Α. 319-314. ἢ τοὶ γῆρας ἢ ἡλικίαν. βίη δὲ τῆ ἡλικίαν εἴη.
Λ. 669. εἴδ' ἢ ἡλικίαν, βίη δὲ μοι ἡλικίαν εἴη.

Γενεα οἴη περ φύλας γενεῆ, τοῖη δὲ καὶ ἀνδρῶν. (Ἰσοκ.)
φύλας γὰρ μὴ ἡλικίαν κατὰ φύσιν, ἀλλὰ δὲ δ' ἡλικίαν
κατὰ φύσιν, ἡλικίαν δ' ἐπιγίγνεται ἡλικίαν.
ἢ ἀνδρῶν γενεῆ ἢ μὴ φύλας, ἢ δ' ἀποσφραγῆσθαι. Σ 146-149.

Γονεὺς κατὰ ἀρετὴν καὶ ἡλικίαν Ι. 454-6. οἱ δὲ γῆρας ἡλικίαν.

Γενεαίη, γέναιη (γῆρας ὑπόσφραγῆσθαι).
τῆς γῆρας γῆρας ἡλικίαν τῆς γῆρας, ἢ δὲ καὶ αὐτῆς
ἡλικίαν, ἀθανία δὲ τῆς γῆρας ἡλικίαν ἡλικίαν Σ 420

Γῶσσα ἀρετῆς δὲ γῶσσα ἡλικίαν ἡλικίαν ἡλικίαν
ἡλικίαν, ἡλικίαν δὲ ἡλικίαν ἡλικίαν ἡλικίαν
Υ 250. ὅποσον καὶ ἡλικίαν ἡλικίαν, τοῖον καὶ ἡλικίαν ἡλικίαν.

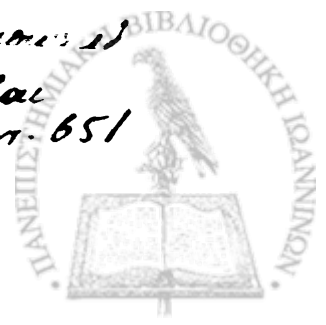
Γέρων: Χ 74 ποχίον τι γῆρας ὑπόσφραγῆσθαι καὶ γῆρας.

Γέρος. Χ 162 οὐ . . . ἀποσφραγῆσθαι οὐδ' ἀποσφραγῆσθαι.

Γάμος ἀθανία δὲ γῆρας τῆς γῆρας ἡλικίαν
μῆρας. Ω 131. (ἡλικίαν ἡλικίαν καὶ ἡλικίαν)

Γοναίη δὲ ἡλικίαν ἡλικίαν ἡλικίαν ἡλικίαν.
ὅσα γῆρας καὶ ἡλικίαν ἡλικίαν. ἡλικίαν

Γονή καὶ ἡλικίαν. ἡλικίαν ἡλικίαν ἡλικίαν ἡλικίαν
γῆρας καὶ ἡλικίαν ἡλικίαν ἡλικίαν Σοφ. Απ. 651

Γῆρας: σμικρὰ ἰσχυρὰ σῆματ' ἠγάθη ῥοπή. Δ. Οιδ. τ. 961
 γέροντα δ' ὄρδου γλαῦρον, ὅς τις οἴσθη. Ο. Κ. 395
 ἵστί καταμνηστὸν ἰσχυροχέ
 ἰσμάτων ἀφρατὶς ἀποροσμήχον
 γῆρας ἀφίχον, ἵνα ἰσφύσῃ
 καὶ παύειν ζυγοειή. Δ. Ο. Κ. 1238

Γυναῖμα φερόμενον δι' ἄρματα διχέων ἔφθ. 198 Ἐρ. Φοιν
 ἡδονήδε' ἔς
 γυναῖφι κινδύν' ὑπὲρ ἀλλήλων ἄγχι 201.

καὶ φερόμενον ὡς πᾶν γυναικῶν γένος Ἐρ. Φοιν. 359.

Γυναικῶν ἀνδραγαθήματα: Ἐρ. Ξυαν. 886

τίδ'; οὐ γυναικεὶς ἔχον ἀγνῶστος ἴμενα
 καὶ ἄγνωτον ἄρδην ἀροῖεν ὑψίστων;
 = Σεινήρης: ἄλλ' ἄειρόν τε καὶ νόμο.
 γυναῖκες ἀνδρῶν μὴ βίβουν ἑναντίον Ἐρ. Ξυαν.

Κακία: γένος γὰρ οὔτε ἰσχυρὰ οὔτε πρὸς ἴφην
 ποιῶνδ', οὐδ' αἰεὶ ζυγοχῆν ἐπίσταται. Ἐρ. Ξυ. 1187.

ὦ Ζεῦ, τίδ' ἔτι κινδύνον ἀνδρῶσι κακίον
 γυναικῶν ἐφ' ἧς ἤχου κακίωσας; Ἐρ. Ἰπποχ. 617

(κακίον γένος καὶ ἠγοραζόμενα ἐκ τῶν θυγῶν καὶ παίδων)
 τῶν δ' ἐπιδομοὺς μὲν ἰσχυροὺς ἀφροδαί κακίον (τὴν γυναῖκα)
 μελλόντες ἔχον ὀφθαλμοὺς ἐκτείνοντες. 626.

τοῦτω δὲ δόξαν ὡς γυνὴ κακίαν μέγα, 827
 Ἀφραδὴ ἀμεινον: σφῆνδέρμοσ' ἔφη γὰρ εὔχ' ἔμοις δόμοις
 ἢ φρονούσα ἰσχυρὸν ἢ γυναικεὶα χρή.
 τὸ γὰρ κακουργῶν κακῶν ἐπιτίττει κείνοισ
 ἢ καὶ σοφῶσιν. 643.

"Ολοιοδε. μισθὸν δ' οὐδὲν ἐμνησθησομαι
 γυναικῶν: οὐδ' ἐφροῖς με' αἰεὶ γένος
 αἰεὶ γὰρ οἶν' ἰσὺς εἶσι κακίαι κακίαι. 666.

Γυναικῶν δόξαι ἐν τῷ οἴκῳ καὶ δειρά. Ἐρ. Μήδ. 930

εἶδε ἔπιπτον αἰγναῖμα: ... ἄρνη γὰρ ἀφροδὴ ἰσχυρὸν ἄρνη,
 σαῖδας γυναικῶσας, δὴν δ' οἴμ' ἔναί γένος
 καὶ τῶσ' αὖ οἴμ' ἔνα ἄνδρῶσι κακίον
 Ἐρ. Μήδ. 575

Γυναικῶν ἀφραδὴ ἀνδραγαθῶν nullum memorabile nomen
 τῶν κακίον et mutabile semper feminea in poena est, nec habet victoria laudem.
 feminae ἀφ. IV 570. Ἐρ. Μήδ. II 584

Επισημάνσεις... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Αποφασιστική... (faint handwritten text)

Δυστοχία. δύν γάρ ὑπὲρ αὐτὰ ἔστι τούτων διαφορά, αὐτὰ
ἢ μαδῶν, ὀπῆϊ, ἢ κῆρῶν ἢ, ἢ ταῦτα ἀδυνατόν, τὸν γού
βίχμορον τῶν ἀνδροπίκων λόγων χάρις καὶ δυσσεβηγματογον, ἐπὶ τῶ
του οὐχόμενοι ὡς περὶ εἰς σχεδία μετ' ἀνύουσα διασηῶσαι τὸν βίον ἢ
μή τις δύναται ἀσφαλέστερον καὶ ἀμειψυτότερον ἐπὶ βίβωτιρου ὀκλήμα-
τος ἢ λόγου δέου διασορευθῆναι. Π. φαίδ. 85 D.

Συμφ.
ἢ μάχιστα δὴ οἱ ὑπὲρ τούτους ἀπλοχισμούς λόγους διαφύλακτες, ὅτι
ὄν τελέωντες οἷσται σοφώτατοι γιγνόμενοι τε καὶ μακρονομίαι μύνα, ὅτι οὐδὲ
τῶν φραγμάτων οὐδέτις οὐδὲ ὑγίης οὐδὲ βίβωτι οὐδὲ τῶν λόγων ἀλλὰ πάντες
δὲ ὅτι ἀτυχὲς ὡς περὶ ἐν ἑρῶσι ἔτω καὶ ἀφίγεται καὶ τῶσι οὐδὲνα ἐν οὐδὲ
μύνα. φαίδ. 90C. . . . πρῶτον μὲν τοῖς τῶν ἔρη, τούτω ἢ χαλιδύων καὶ
μὴ παρῶμεν εἰς τὴν ψυχὴν, ἢ τῶν λόγων μετ' ἀνύουσα οὐδὲ ὑγίης εἶναι, ἀλλὰ ὡς περὶ
μύνα, ὅτι ἢ μετ' οὐδὲ ὑγίης ἔχοντες, ἀπὸ ἀνδροπίων καὶ φραγμῶν τῶν ὑγίης
ἔων. 90E.

Δυστοχίας ἐπίφυτος θου. 1, 20. ὅτι τῶν φραγμάτων
τῶν φραγμάτων ἐπιφύεται. 1, 20, 6

Δόξαν καὶ ἕσαστον ὡς οὐκ ὄντος τοῦ βίου ἰδῶμεν ὀκλήματι προφῶν
π. 11, 3

δοξα ὡς ὄντι τὰ τέχνας ἴδῃ τέχνη. virtutem

gloria tanquam umbra sequitur. Cic. Tusc. 1, 45, 109.

Δυστοχία ὑπὲρ τοῦ μή εἶναι. Π. χυλοφῶν Χρῆστ. 347.

Δυσπροσποία: ἔρος γάρ μοι κῆτος ὄμιος αἶδα πύχνοι
ὅς χ' ἔτερον μὲν μετ' ἐνὶ φρεσίν, ἀλλο δὲ εἴπη. I 312-3

Δύο ἀγαθοὶ ὑπὲρ τῶν ἑνα (ἴδ. Δυσπροσία)

Δυσπροσποίας ἀναιρέσις, ὁ ἕλεος πρὸς τοῖς Παυλάμα φροσῆ
τα τῶ ἀναισίω σκωτῶ εἶπεν:
εἰς σκωτῶς ἀριστος ἀμειψομαι πρὸς παρῶν M. 243.

Δυσπροσία. Π. 115 ἀμειψομαι τοῖς φρεσίν ἔδδχεν.

Δυστυχία. P 446-7 ὅτι μὲν γὰρ τῶσι ἔσται οὐφρῶντες ἀπὸ φρεσίν
πάντων, ὅσα τῶ γὰρ ἔσται πᾶσι καὶ ἔρπη.

Δυστυχία οὐ κρή ὄμιος ἴδῃ (ἴδῃ φῆταρ)

Δυστυχία ὡς μοι δέχεται καμὸν ἐν καμῶ ἀπὸ
T. 292.

Δυσπροσία. ἄλλ' ὅσοι μὲν ἔχῃ δύναμαι κρῶντες καὶ ποιοῦντες
V. 311 καὶ ὄντι, οὐ μὲν ἔχῃ μετ' ἀνύουσα, οὐδ' ἢ βίβωτι.

Δύρα ἔδδχεν. ἔδδχεν ἄδωρα δῶρα κῆτος ὄντιος. 209. Αἰ. 66.
καμῶ καὶ ἀνδρὸς δῶρα ὄντιος αὐτῶ ἔχει ἔρ. M. 11

Διήμερος : χρόνος διήμερον ἄρα διήμερον μέτρον,
καμὸν δὲ ἑῶν ἐν ἡμέρᾳ γνοῖνς μίᾳ. Δοκ. Οἰδ. 7. 615.

Διαιτήσιον . τοῖς τοῖς διαιτήσιον χῶ βραχὺς μὲν μέτρον ο.κ. 880.

Αἰδουσιαιμία : γὰρ οὐδὲν ἰσοτιμὸν, ἢ δουραῖα μὲν
φρονημαὶ ἀνδρῶν τούδε μὲν ἐπιπαραταί,
αὐτῆ δὲ ὑφ' αὐτῆς ἰσχυρῶς κεινταί καμῶν.
Eur. Iphig. 397

Δῶρα - θεός πείθει δῶρα καὶ θεοῖς γοῶν. Eur. Med. 964
Δῶρα. εὐδριῶν Δῶρα θεοῖς ἰσχυρῶς, δῶρ' αἰδῶν βασιλῆας. Thal. Παρ. 930
timeo Danaos et dona ferentes. Virg. IL 149

Διήμερον. Jura inventa metu injusti faterare necesse est. Crat. Sat.
1.3.111.

Δουνοῖδορος . omnia se putant scire, t soli resciant omnia. Epiph.

Δῶρα θεοῖς ἰσχυρῶς, δῶρ' αἰδῶν βασιλῆας. Hord. ἀποκτ.
242 ἰδ. Rzach.

Διαιτοῦ ἔννοια : τὸ δὲ εὐσεβὲς καὶ τὸ διήμερον ἀντὶ τοῦ μὲν ἰσχυρῶς
ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς παραβαίνῃ τῆν αἰδῶν ἔχει δύναμιν.
Demost. IX 115, 16.

δυστοχίας επιδευωσ. Nessum maggior dolore che
ricordarsi del tempo felice nella miseria: Μεμνησθαι
εσθ' ουχ ουκ η το διαμνησθαι καιροσ ολιγοσ εν δυστοχιασ. Dent. 1.
εσ' ημην ουκ εν ανρωσ ησ ουκραταμμοσ οφθαλμοσ δειρουνται, αν' ουκ εν ανρωσ ησ
μνησ δειρουνται Εσθ' 2, 44, 3.

επισημειωσα εα

ελευθερία } την ελευθερίαν εχοντες αν αντι εναντι πάντων τούτων
την ελευθερίαν. Σ. Αν. Α 73.

ελευθερία } ελευθερία ησαν εν τω στρατιώματι Σεν. Αν. 4.3.19. τούτο κοίφεται

ελευθερία } ^{α, δη επί των Μακκ. χρόνω}
αράν ου κρη πάντα άνδρα, ηησοσμενον την ελευθερίαν άρεσθη.

ελευθερία } κρηπίδα, ταυτην εν τή φύση πρώτων παρασιμεύασασαυ, Σεν Αν. 35,5

ελευθερία } ελευθερία οπτις ουν ισουδι ανδρες αξιοι της ελευ-
θερίας ης κληροδοτ ης ης ημαθ εγω (ο κύρος εως αι-
μωνισμ)

αξιη ο κύρος.

ελευθερία. ημαθ οτι τους ημετερουσ φίλουσ τούτων ελευθερίωσ
ποιήσαι. απτι ουδέδοικα, μη ουμ ενω οριδω ενάστω τω
φίλων, αν εν γίνονται, αλλα κη ουμ ενω ενάστωσ, οτισ δω. Αν. 4, 7, 7.

η ελευθερία κληρονομία. εδωκε μοι ας τούτουσ σοι εχθρην, οπτις, εν
ελευθερία, εχθροισ ανημε την άσισίαν. ης παρ
αυτε ανδρῶπουσ ηδη τούσ εν διαβηκη, τούσ δε κη η υποψίασ, οι φοβηδύτουσ
αληθουσ, φάσαι κληρονομία, πριν παδην, ισοίη ταν ανημετα δια τα τούσ ουκ κη-
ρονοιασ ου αν κληρονομίασ, τούτουσ ουδεν Αν. 2, 5, 5.

ελευθερία κληρονομία. τούτι μιν ούν κληρονομησαν μακα ηδύωσ
ετα επηκεια εχουσ, ισηλα κη τωσ κληρονομοισ
κληρονομία κληρονομίασ. Αν. 4, 3, 2. διοσε κατ' ευρηπ (οπ. 131 π) ηδύ
τοισ κληρονομίασ κληρονομίασ. τούσ ανημε τούσ εν τωσ κληρονομίασ, κη
φερι ιστην κληρονομίασ. οσον τούσ κληρονομίασ, κη, κληρονομίασ,
κη δυσκλειασ επηκην. (κη δυσκλειασ).

ελευθερία κληρονομία. κληρονομία κη δικαιοσ κη οδουσ κη ηδουσ
κη κληρονομίασ κληρονομίασ η κη κληρονομίασ κληρονομίασ 4, 5, 8 ε 6

ελευθερία κληρονομία. κληρονομία τούσ κληρονομίασ, κληρονομίασ κληρονομίασ
κη κληρονομίασ, ο κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ
κη κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ. Αν. 6, 4, 19.

ελευθερία κληρονομία. κληρονομία κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ, κη κληρονομίασ
κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ. 2, 4, 24.

ελευθερία κληρονομία. κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ
κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ
κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ. Αν. 3, 3, 14. ελ.

ελευθερία κληρονομία. κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ
κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ
κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ κληρονομίασ. 2, 20.

Εὐτυχία ἢ ἔνδοξον παρ' ἰσομάρτους 9, 20 θεωρεῖται ὡς γυ-
ρῶν γὰρ ἐπὶ μαλακότητος.

εὐκρίμιον. ἡθόνημα κατὰ μὲν εἶναι ἐν ταῖς τῶν σωμάτων ἐπι-
τας, ὡς καὶ μὲντοι ὡχέοντος ἀξίας τὰς τῶν ὑφ' ἄξιν ἐν γὰρ διακ-

αι, ἃ ἐν τοῖς χόροις ἂν τις μόνον τοῖς τεχνικῶς ἔχοσι θεωρήσῃν. ἰσομ-

ἐνδύεσθαι. εἶναι θούχου ὑπερὶ τῆν ἰσότητά φησὶ μακρός, ἀλλὰ μὴ κα-
λῶς, ἰσομάρτος. ἔστι δὲ φησὶ μακρὸν μὲν τὸ μέγεθος οὐραίου, καλῶς
οὐροῦ δὲ τὸ ὑπερέρχον. 1, 27.

εὐεργεσία τοῖς ἀγαθοῖς ἔπι ποιῶ. μακρὸς γὰρ ὁ πλοῦτος
σαρ' ἀνδρὶ σπουδαίῳ χάρις ἀποδομένη. τοῖς κακοῖς ἔπι
ὁμοία ἰσοίῃ τοῖς καὶ ἀχρηστίας κτῆνας οὐκ ἐπιδοῦναι. 1, 29 εὐκρίμιον
ἢ γὰρ ἔπι τοῖς δίδοντας ὡς ἀπὸ τοῦ τυχεροῦ, ἔπι τοῖς οἰκῶσι κακοῖς ἔπι
ἀσθεν τοῖς θραύσονται, τοῖς ὑπερέρχονται ἀδικούσιν.

ἐπαινεῖν. ὁμοίως γὰρ ἐπὶ κακῶν ἐπαινεῖν τοὺς ὑπερβιβητικῶς
τὰς τῶν ἀλλῶν ἀριστείας ἔπι τοῖς κακοῖς μὲν δὲ ἀγαθῶν ἰσομάρτους τῶν μὲν
γὰρ οὐκ ἔπι τοῖς πράξις ὑπὲρ τοῖς οὐκ εἰσὶν ἀρμοδιότητι χτῆ.

ἔπι μακρός. ἔστι δὲ οὐκ οἰσὶν ἰσομάρτους τῶν ἀμάρτησιν,
σοῦδ' ἔπι τὴν ὑπερέρχονται ὑπερέρχονται ἐπιδόσῃν, ἢ τῆς ἐπι ἰσομάρτους
ἐπι τοῖς κακοῖς ἔπι τῶν κακοῖς. 1, 1, 2. καλῶς δὲ ἰσομάρτους μὲν ἔπι-
δοῦναι τοῖς ἐπὶ τῶν κακοῖς, κακοῖς δὲ τοῖς ἔπι ὑπερέρχονται τοιαῦτα
πραγμάτων.

ἔπι μακρός: προχόντων ἀριστερίας ἐν πλεονεξία ἀρχαῖος Πολ. Αριστ. 2(Α) 8.

ἐπαινεῖν τοῖς ἀριστοῖς. φύσει πάντων ὑπάρχει τῶν μὲν
κακοῖς ἐν κακοῖς οὐκ εἰσὶν ἔπι, τοῖς εἰσὶν ἔπι
δὲ ἑαυτοῖς ἀδικεῖν Δημ. 8, 5.

ἔπι μακρός. εἶς ἢ οἰσὶν ἰσομάρτους ἀλλοῖς ἐν κακοῖς
ὑπερέρχονται, αὐτὸς παρεσκευάσθη ἐν κατὰ πάντα
ἔπι. Δημ. 18, 19.

ἐπιχειρεῖν δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας, ἰσομάρτους μὲν ἀπε-
δοῦναι τοῖς κακοῖς, τῆν ἀγαθῶν ὑπερέρχονται ἔπι, ἢ τῆς
δ' ἂν δεῖς δίδων γενναίως. Δημ. 18, 97. τὸ μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἀν-
δραῖαν θούχου, ὡς ἀνὰ γένεσιν ἢ δὲ ὑπερέρχονται αὐτῆν τῆν τοῦ
σοφιστοῦ διάνοιαν ἀπὸ. 192.

ευσχεστία. ἐγὼ νομίζω τοὺς μὲν εὐπατόρια δὲ μνησθῆναι πάντα
τοὺς χρόνους τοὺς δὲ ἰσοιήσαντα εὐδὸς ἐπιχειροῦναι. εἰ δὲ τοὺς μὲν χρόνους τὸν
δὲ μὴ μικροφίχου ἰσοιῆν ἔργον ἀνθρώπου. τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐσχεστίας προσμητι-
σμεν καὶ χρεῖν, μικρὰ δὲ ὄμοιον κοινὸν τὸ ὀνομαζόμενον. 269 Δημ. 18

ἐπισημῶν. ^{δυνατὸν} τὸν, καὶ τὸν, ὁρμῆνος ἄδρον τὴν μινδόνειν τὸ δὲ ἔργον.
ἀνδραίων ἐστὶν. Λυμ. 47. Λεωμ. 46.

ἑσθλότητα Λυμ. εἰ σὺν με, ὅπως ἔσονται, ἐπὶ τούτοις ἀφίσι (εἰ ὅτε
μενίσσει ἐν ταύτῃ τῇ φησὶν ἐσαυρίθων μινδὸς φησὶ-
ρεῖν) κωσὶν ἂν ἔμιν ὅτε ἐγὼ ἔργον, ἢ αὐτὸν ὅδ. ἀποφραγίαι μὲν καὶ φησὶ, πε-
σομαι δὲ μάλλον τὴν δὲ ἢ ἔμιν, ἢ ἐσωτὴρ ἂν ἐπιπύω καὶ οἴοςτε ἢ. ὅσμη
σασομαι φησὶ φησὶ. Πλ. Αποτ. 29δ.

ἐπισημῶν ἐπισημῶν ὁ Λυμ. εἰ μὲν καὶ ἔμιν ὅδω ἀφίσι, λέγειν
τετε, ἐλαβούμενοι, ὅπως μὴ ἐγὼ ὑπὸ προσδοκίας ἄμα ἔμαλλον καὶ ἔμαλλον ἐλα-
σασθῆσας ἰσοιῆμι, μάλιστα τὸ μινδόνειν ἐπισημῶν οἴκνησμαι. φησὶ. 91ε.

ἐργασια - ἔσθη. πρβ. Θεου. 1, 20, 8.

μετῆρια καὶ ἡ κοσμησία Θεου. Β. 1, 27.

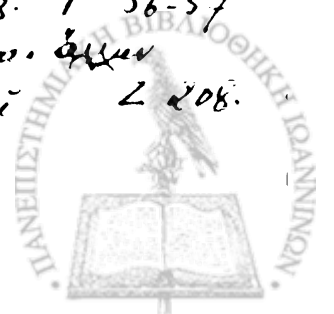
ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν. τὴν παραμύθησιν τὴν μιν-
δὸν, ἢ τὸν ποσὸν (μνησθῆναι) ἐπισημῶν αὐτοῦ ἀφίσι
ὅδω ἰσοιῆμι, ἢ ὅδω ἔργον ἐπισημῶν μινδόνειν πρὶν σίφουσαι ἢ ὅδω
δὲ ὅδω καὶ ἐπισημῶν παραμύθησιν. ἐπι. 5, 69, 3.

ἐπισημῶν (ἢ) ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἀφίσι καὶ παραμύθησιν φησὶ πρὶν
καὶ δὲ ἐπισημῶν μὴ παραμύθησιν, ὅπως τὸν ἔργον ἐπισημῶν
ἐπισημῶν καὶ οἴοςτε μινδόνειν διαμύθησιν γὰρ σου ἐπισημῶν ἐπισημῶν.
Πλ. φησὶ. 99 D. εἰ δὲ καὶ παραμύθησιν τὸν ποσὸν: sic mentis acies
καὶ ἔργον ἰσοιῆμι non νημύθησιν hebescit, ob eamque causam
ἐπισημῶν ἀφίσι μινδόνειν ἀφίσι. Tusc. 1, 20, 23.

ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἢ ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν. Αποτ. Αποτ. 1, 2, 11.

ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν. Tusc. 1, 46, 111

ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν. Γ 56-57
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν. Αποτ.
καὶ 784 ἐπισημῶν ἢ ἐπισημῶν ὁ Πότμος τὴν ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἀφίσι τὴν πάντα ὅδω ἔργον ἢ ἐπισημῶν. 2 208.

ἑνωσις - ἰσχύς. συγκριτὴ δ' ἀρετὴ πικρὴ ἀνδρῶν καὶ ἄλλοι χυγρῶν Π 2

ἑνωχίης: ὡς ἰσῆσοι, ἢ μίγα δαῦμα τοῦ ὀφθαλμοῦ ὀρώματι φ 54.

ἑσθία: ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ναίσιμα δῶρα δίδουσαι
αδανάροις (ἀίρη ὁ Πρίαμος μάται' ὄρε τοὶ νευροὶ τοῦ ἑλίου
προφύλασσουσι οἱ θεοὶ) Ὡ 426.

ἑυδέρους ἀφῆκε παῖτα διός, οὐδένα δούλον ἢ φίλον ἰουσίη κεν' ἄλλοι
ῥως ἐν τῷ Μεσοπλάτῳ.

ἑχδρὸν ἀνυμλόν. ὄρε' ἰχθρὸς ἦμῶν ἐς τοσσὸν δῖα καρτίος
ἔς τε φυλῶν αὐτοῦ, ἔς τε τὸν φίλον
τοσαυτ' ὑποσχεῖν ἰσχυρῶν βουχῆσθαι
αἰ αἰὲν ἀμνησῆτα. Σοφ. αἰ. 682.

ἢ ἀρχὴ αἰουεῖδεται τῷ θίαντι "κατὰ τὴν θίαντος ὑποδῆμι
καὶ φυλῶν καὶ μισθούσης καὶ μισθῶν καὶ φυλῶσθαι" Ἀριστ. Πηλοφ. Π 1,
καὶ Π 21. "οὐδὲ, ὡς ἰσχυρὸν φασὶ, φυλῶν καὶ μισθούσθαι, ἀλλὰ μάλλον μί-
σθῶν καὶ φυλῶσθαι" πρβ. καὶ Διοδ. Σικ. 12, 20.

ἑχθή: βούχου κρατεῖν μὲν, σὺν δὲ δ' αἰεὶ κρατεῖν. Σοφ. αἰ. 715

ἑχθῆ: οὐ γὰρ χόλαι τὸν θίον σπουδαίωσθαι
κατὰ τὸν ἰσχυρῶν μᾶλλον ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ Σ. Ο. Κ. 1144.

ἑπιείκεια: ἄλλ' ἴσθι γὰρ καὶ ἰσχυρὸν σπῆλαιος ἀνδρῶν
αἰετῶν ἐπὶ ἰσχυρῶν καὶ αἰετῶν. Σ. Ο. Κ. 1268

ἑυεργεσίαι αἰουεῖσθαι:
ὄρε γὰρ ὡς φῶν ὡς ἰσχυρῶν ἐπίσθαι
κατὰ τὸν ἰσχυρῶν ἀντιπῆλαιος κατὰ τὸν ἰσχυρῶν. Σ. φ. κ. 1444

ἑσθία: ὄρε γὰρ ἢ ἑσθία συνδῆσθαι ἀποροῖς
κατὰ τὸν ἰσχυρῶν δῶν, οὐκ αἰουεῖσθαι. Σ. φ. κ. 1444

ἑυδέρεια: οὐδὲ ἴσθι δῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. 864. ἑυδέρ.

ἑρμῆς: οὐδὲ γὰρ ἰσχυρὸς οὐκ - ἀίρη μὲν ὑποδῆμι βίος - οἶον τὸ
ἰσχυρῶν - ἰσχυρῶν καὶ χερῶν - ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ ἑρμῆς. Σοφ. Πηλοφ. 534

ἑπιλοχία - αἰουεῖσθαι Πρὸς τὸν ἰσχυρῶν γὰρ τὸν φῶν κατὰ τὸν ἰσχυρῶν
(= φρονιμοὶ ἢ ἀφροσύνη εἶναι ἢ κατὰ τὸν ἰσχυρῶν ἢ αἰουεῖσθαι) 701

ἑρμῆς δ' οὐκ οἶσθαι οἶον ἑρμῆς τὸν ἰσχυρῶν. ἑρμῆς. Μιδ. 717.

ἑρμῆς καὶ ἰσχυρῶν (κατὰ τὸν ἰσχυρῶν) κατὰ τὸν ἰσχυρῶν κατὰ τὸν ἰσχυρῶν
κατὰ τὸν ἰσχυρῶν κατὰ τὸν ἰσχυρῶν κατὰ τὸν ἰσχυρῶν. Σοφ. Μιδ. 81

ἑρμῆς - Παιδεία. ἑρμῆς. Μιδ. 836-846. (ἀίρη ἢ Μ.)

ὕδασιον *Εὐμαῖος γὰρ ἐκείνός τ' ἐρα ἰν' ἄνθρωπον ἄνθρωπος ἔσται* *Περὶ Πλάτ. 1215*
ἔπος nullus amor est vanabilis herbis! Ovid. 1, 523.

ἔγρηπτα *ἄνθρωπος ἄνθρωπος* *Heu quam difficile est crimen componere, et*
procedere. *Ovid. 11, 262*
ἔπος καὶ ἀσέβησιον. *Non bene conveniunt nec in eodem sede possunt habitare*
maiestas et amor. Ovid. 11, 267.

(ἔπειτα ὁ Ὁμήρου ἐπιπέδου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἀνατρέψαντα ἢ ἀνατρέψαντα ἔπειτα)
ἔπειτα *ne, pueri, ne locusta virgines adulescite bella*
neque portiones validas in vesera restita videri
tu quoque, precor tu parces, gemis qui dicitur ἔπειτα
precior tela manu, relinquas mater! Verg. Aen. 11, 53.

ἔπειτα *Parcus decorum cultor et infrequens*
invasioneis dum sequentibus
consultus erit, nam retrosum
velut dare atque iterum curas
coram sollicitis, nunquam propter
ignem coram nuda dardanis
plurimumque, per puerum torquentes
agit. (Crot. curus) 1, XXXIV, 15

ἔπειτα *ἂν ὁ μακρὸς ἔπος ἰσχυρὸν οὐδὲν ἔσται, ὡς περὶ ἰσχυρὸν ἔπος, ὡς*
ἂν ἔπος μακροτέρου τὸν ἰσχυρὸν ἔσται, ἔπειτα ἔπος ἂν ἰσχυρὸν ἔσται
ἀμφότερα, ἂν μὲν ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται, ἔπειτα ἔπος ἂν ἰσχυρὸν ἔσται, ἔπειτα ἔπος
ἂν ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος ἂν ἰσχυρὸν ἔσται. *M. Thas. Log. 1, 1, 1, 1, 1, 1.*

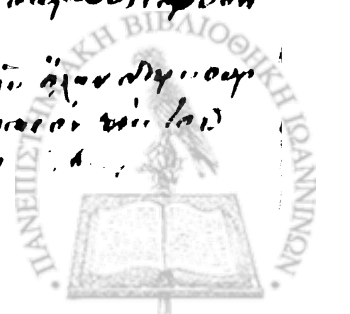
ἔπειτα *ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος*
ἔπειτα *ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος*

ἔπειτα *ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος*
ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος
ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος

ἔπειτα *ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος*
ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος
ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος

ἔπειτα *ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος*
ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος
ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος

ἔπειτα *ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος*
ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος
ἔπος ἰσχυρὸν ἔσται ἰσχυρὸν ἔσται. ἔπειτα ἔπος

μεοχία. Νήματα ἴσους ἔλογμα ζωῶν ἀνίσταται διώκει
Κοινοῦ. Αἰσ. 219 κ.δ. Κρατὶ σ. 213
πιστευμένη ἀρχὴν dove si quida non è vera scientia

Τὸ οὐ φησὶν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀρχὴν ἰστορίας) Λε
ορμητικὴ ἢ μὴ παλιὴν ἐξυμνεῖται Καν. 10. 6. ἐκδόθηκε Νήματα.

Ἐκδοθέντων τούτων ἐπι εὐσεβίας ἰστορίας... καὶ ἡ γραφικὴ ἀναμνηστικὴ
ἰστορία μὴ ἔχει ποιοτὴν ἀξιοπιστία ἢ ἢ ἴσιν ἐν τῷ ἴσιν φωνῶν καὶ ἐκδο
ἰστορίας ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν συγγραμμάτων περιῶνται...

Ἐπιγραφεὶς Βεβηλίου: Ἄκρην δὲ τὰ μὴ γραφικὰ καὶ μὴ με
ποχέτω φησὶν τὰ δὲ ἀγροικία τυχερῶν ἐφορῶνται
ὑποὶ τῶν διοικητικῶν διοικ. ἀπομ. 2 μ. 9.

Ἐπιγραφεὶς ἰσοσυνεῖς. ἰσοσυνεῖς τὸν ὀφειλῶν σου καὶ οὐ χρεῖς
δὲ αὐτῶν ἀγαθία. Αἰσ. 19, 18.

τὸ φημιμένον ἀμύλον, εὐφραδίῃ δὲ τὰ μεχούμενον. Ο.Τ. 110.

ἡ ψὴ ἦν κατὰ τὸ κίε. "commune in aemulorum". Sull. 28. 79

οὐκ ἔστι οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις, ὅτε οὐκ ἐν χρόνῳ φημι οὐκ ἐπίσειλαι
καὶ ἡμεῖς Ομοσφ. 22.
πάντα ἐστὶν ἰσχυρὴν, εἰ μὴ λόγιστον φέρηται, ὅς ἰσχυροὶ τοῖς φημιμένοις
φέρηται 36.

ἠέδιος σοὶ δὲ πούρω οὐκ ἔσθ' ἐσθὲ γαργύρας καὶ ἔΰρα τόν τε νοῦν
καὶ τ' ὄμματι εἶ.

ἠδοναί. ἠγρόμενος τῶν ἠδονῶν, ἀλλ' οὐκ ἀγρόμενος τῶν αὐτῶν ^{ἠδονῶν} ~~ἠδονῶν~~.
καὶ ἠδοναί δὲ πρὸς τὰς κενὰ δόξας. γέφυρας γὰρ οὐκ ἔχουσιν ἀρωγόν. ἀπὸ δὲ τοῦ
τοῦ ἠαμοῦν. Ισοκ. 1, 16 αἰσχρὸν τῶν μὲν οἰκιστῶν ἀρχαίαι τοῦ
δε ἠδοναί δοχεῖν.

ἠδοναί εἰς καμῶν ἔργων. 46. τὸ δὲ ἰσχυρὸν τῆς ἀριστερῆς χερσὸς οὐκ
ἔχει καμῶν, τοῖς αὐτοῦ θίον οἰκονομῶν αἰετὰς, τρεῖς ἐ-
χει καμῶν ~~καμῶν~~ καὶ βελαντινῶν αὐτοδιδωκῶν. 48.

ἠδὸ. οὐδὲν ἀναγκασιότατον. ὡς δαυθαίωσις πύρρις (τὸ ἠδὸ) ἰσχυρὸν
τὸ δὸν εἶναι ἐναντίον εἶναι, τὸ χυτῆρον, τὸ ἀρῆμα με-
αὐτῶν μὴ ἴσχυρὸν παραγίνομαι τῶ ἀπρῶτον, εἰς δὲ τῆς δῶν τὸ ἰσχυρὸν
καμῶν, σκιδῶν καὶ αἰσθησῶν, χυτῆρον καὶ τὸ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν καμῶν
συντηρῶν δὲ ὄντι. φαιδ. 606.

ἠδονῆ ἦν δαμνὰ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους. 3, 199.

ἠδουχία. τὸ κοινὸν τῆς ἀσπίδος ἐν εὐδία τῆς δῶν,
ἔργων ἠδουχία μεγαλάνορος ἠδουχίας τὸ φαεινὸν φάος.
(Πιτῶν οὐκ ἔχουσιν τῶν ἠδουχίας
συντηρῶν τῆς δῶν)

ἠδουχία. ἠδουχία ἀνθρώπων δαίμων. ἠδουχία
ὅ, καὶ δῶν σῶν εἶναι σῶν ἠδουχίας καὶ τὸ αἰσθησῶν
ὅ, καὶ δῶν σῶν τῆς ἠδουχίας ἠδουχίας
δῶν ἠδουχίας καὶ τὸ ἠδουχίας. (Goethe)

Θεός μειλίχης ὡς ἀνθρώπων οἴνῳ Σοφ. Αντ. 1044.
 πρβ. ἰοχρόμων. καὶ ἄγρια οὐ βέβηκοίλαι.
 Θάνατος: πᾶσι θάνατος ἔφυ μέρως. Σοφ. Ἡ. 860.
 ἄμῃ δέχονται, οὐδ' ἂν ἔως δύναιτ' ἀνὴρ. Σοφ. Οιδ. 7. 281.
 Δυμῶ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἔστιν ἄλλο πλὴν
 δαίμων. Σ. Ο. Χ. 955.

Θεοὶ ἄδικοι. πού κρή κείνοσαι καὶ τα, σοῦ δ' αἰνῶν, ὅταν.
 καὶ τίθῃ τῶν αἰνῶν τοὺς θεούς ἰσῶς καί οὐς; (ἰ. φιλολογία 4)
 ἰ. γαλακκί. εἶπε οἱ θεοὶ τὴν ἀγαθὴν ἀρσασαν ἀφίτη
 τῆς κακίας

Θεοῦ μειλίχης: ἢ μὲγα σοι καὶ θεῶν μεμνημένος, ὅταν γένηαι ἕδρη
 χύσας σαρκαίῳ. Ἑρ. 11π. 1102.

Ἐρῆνος καὶ δαίμονα ἰστανία μορτί μνηστὰ ἵστανι λεγιε ὁ Ὀβιδ.
 ἰ. γαλακκί. εἶπε οἱ θεοὶ τὴν ἀγαθὴν ἀρσασαν ἀφίτη
 τῆς κακίας

ἑ. θεοῦ: ἑ. θεοῦ ἀρχώμεθα καὶ διὰ χύσας μοῖσαι θεοῦ. Σοφ. Σοφ. 17.1
 αἰνῶν γὰρ οὐκ ἔστιν ἑσθλὸς καὶ κοίρανος ἔστιν - ἀθανάτου
 οἱ οὐκ ἔστιν ἑσθλὸς καὶ κοίρανος ἔστιν. Σοφ. Σοφ. 17.1

Θάνατος ὑποὶ παλίδῳ ἔμενοι μὲν τοῖς ὀρεζόμενοι τῆ φύσε δαίμων
 εἰς παλίδος θάνατον ἀναχόμενοι ἀθάνατον ἐπιβύσασαν
 κατὰ ἀλλοιοποιῶσι. Αἰδ. Σοφ. 13, 20.

Ἴσους. τὸ μοικτικὸν γὰρ ὡς ἀντιθέτου γένους Σοφ. Ἄντ. 1055.
τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἐστίν. Ἐρ. Φοιν 541.
κῆρ ἰσίων δ' αἰεὶ ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὰ
τύχασσον, ἰσχυρὰ δ' ἡμέρας καὶ ἀρχέλαι.
(παράδειγ. ἰσοτήτος ἐν τῇ φύσει)

ἔταξ, δεοὺς γὰρ δαυτοὺς καμῶν χρεῖν Ἐρ. Ἰπποχ. 98
οὐδένα ἄνθρωπον δεσπότην, ἀλλὰ δεοὺς ὁρροσυνεῖτε

Ἰδιοζήμα. ἡ ἰσότης αὐτῶν τοῦ ἰσχυροῦ γὰρ ἰσχυρὸν ἐστίν. Ἐρ. Μιδ. 86

Ἰσότης. τὸ γὰρ εὐδίομαι ἴσῃ ἐὼς ἰσοῖσιν
κρεῖσσον. Ἐρ. Μιδ. 123.

καμίν ἀσοφύγη ἢ παντὶ καιρῷ

αἰετὸς μάχος ἰσχυρῶς ἔσθ', ὅταν φύγη καμινὰ ζ. φη. 64.
οὐ γάρ τις κέκοιται φύγη καμινόν, αὐτ' ἀνά νόμιτ'
βίβρον, ὅς φύγην ἰσοφύγη καμινόν ἢ ἀγίη. θμ. ζ. 10

καμίας διδάσκουσα

αἰ γάρ ἡ γνῶμη καμινὴ
ἰσχυρὴ γένηται, τὰμα παιδείη καμινὰ. ζ. φη. 1361.

καμινὸς οὐ διαγιγνώσκεται: τοῦτο (τὸ ἔσθ' ἰσχυρῶς) εἴ' ἢ γὰρ τις τῷ μάθῃ,
οὐδὲ τὸ γ' αἰσχυρὸν, κατὸν τοῦ μάθ' ἡ μάθῃ. ἔρ. ἐπιβθ
602

καμινὰ. τὰ τοὶ καλ' ἐν ἰσοφύγῃ καμινόν χέχεν. ἔρ. ἸΠΠολ. 610

καμινῶσι. non, mihi si lingua centum sint praque centum,
fertia roa, omnis scelerum comprehendere fertia
omnia perierunt perierunt nomina possim. Verg. Aen. II, 62,

καταδίωξις ὁ Ἀριστοτέλης φοβούμενα ἐπιτίμησιν ἰσοφύγῃ ἐν Ἀθῆναις,
μυθολογία δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔφη: "αἰσιώμα ἀσφύγῃ Ἀθῆναις"

ἔτα μὴ ἰσοφύγῃ δώμῃ τοῖς Ἀθῆναισιν τοῦ δέσποτος ἄγος ἀναβαθμῆν ἰσοφύγῃσιν
κατὰ τοῦ δέσποτος, καὶ ἔτα μὴ δέσποτος ἐν φερόσῃσιν ἀσφύγῃσιν. (Πιστ. Α. 515)

οὐκ ἐπιτίμησιν ὁ δίκαιος μασιγῶσιν σφειδῶσιν, δειδῶσιν, ἰσοφύγῃσιν τῶν
κατὰ τοῦ δέσποτος, καὶ ἔτα μὴ δέσποτος ἐν φερόσῃσιν ἀσφύγῃσιν. (Πιστ. Α. 515)

κρίσις ἔργων

Μηδίσσοι κέρειν ἀσφύγῃσιν ἐν τῷ ἀσφύγῃσιν.
τὴν σοφίαν σοφῶς ἰδόντες, τίχνας δ' ἄσφύγῃσιν...
οὐκ ἐπιτίμησιν μασιγῶσιν δειδῶσιν ἀσφύγῃσιν ἀσφύγῃσιν,
οὐ γάρ δι' τοῖσιν εἰ μὴ ἐπὶ τῷ ἰσοφύγῃσιν μάθῃσιν. φωκιστῆς.

καταγωγή ... Θεμισσοίγια, ὅς ὀνειδιζόμενος εἰσὶ τῷ χέχεν: ἀσφύγῃσιν
τῶν τοῖς ἀσφύγῃσιν, ἔφη, τοῦ γένου ἀσφύγῃσιν, καὶ τὸ ἔμῃσιν ἀσφύγῃσιν
ἀσφύγῃσιν. τὸ δὲ σὸν ἐπὶ τῷ χέχεν τῶν. Α' 13. 14. ἐμοὶ μὲν ἢ πατρίσιν ὀ-
νειδῶσιν, οὐ δὲ τῷ πατρίσιν (Διωδῶσιν).

Επειδή η αγωγή των μαθητών... δίδει την ίδρυση των σχολείων... στην Ελλάδα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

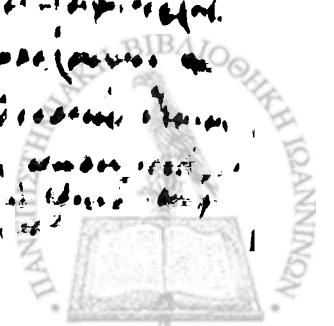
Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Μεταρρύθμιση... η οποία είχε σκοπό να οργανώσει το εκπαιδευτικό σύστημα...

Ματαλοισονία . τὰ μὲν δὲ ἰφροσίντα, ρήθηδε μάτην . Αἰσχύλος
Μαχὴ πρὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Σπάρτης κατὰ Πύρρου . Ἀρχομένοις δὲ (τοῖς Σπαρτ.) τοῦτο πράττει
ἦσαν αὐτοῖς τῶν ἰσχυρῶν καὶ γενναίων αἰ μὲν ἐν ἰματίοις παραφροσάμενοι τοῖς κλέστοις
ἄλλα δ' ἠμίτρα κτερούμενοι τῶν ἰσχυρῶν τὸ ἄσπερον τὰς ἴσας ἔφεισαν καὶ ἰσχυροὺς
τὴν γαίφρον ἀμύνην καὶ θυχάλλην ἐπέβουσαν, καὶ ἦδ' ἔμνησαν ἐν ὄφθαλμοῖς τῶν Σπαρτῶν, ὡς εἴς, οἱ δὲ ἴσους
ἐν χερσὶ μῆτρων καὶ γενναίων ἄλλων ἐν Σπάρτῃ εἰσίντες . Πηλοῦ . β . Πύρρος δ' .

Ὀρφανία.

ἡμεῖς δ' ὀρφανίζουσι παναφύγεμα παῖδα ῥήθου Χ.43
(ἴδε ἰφθαλμὸς τὰ δεινὰ τῆς ὀρφανίας.)

Οἰωσιγένεια

ἔν γάρ τοις οἰωσιγένειαι ὄφρα ἴσῃσ' αὐτῶν
ἀποστός, φανίται ῥαν σὺν δίκαιῳ ἴν. Σοφ. Αντ. 662

Ὀρμος:

ἢ γῆρας ὀρμῶμαχ', ἢ δὲ φρήν ἀνώμοτος Ἑρ. Ιστορ. 613

Ὀλιγαρχία ὀρομηλία. Ἑρ Μιδ. 122-130

Ὀργή.

tristes ut iras, quas neque Noricus
deterrere, visis nec mare neque fraus
nec saevus ignis nec tremor.

Jupiter ipse ueniens lumellis. Crat. Carin. Lib. I, XVI 9-12.

Ὀρδαμοὶ γὰρ ὦλεν αἰρεθιότιροί μαρτυροῦν, Ἡρωικ. Ἰστορ. 614, 23.

πολιτεία. ἔσται γὰρ ψυχὴ ἰσχύος οὐδὲ ἔλεος ἢ ἰσοχρῆμα
ἐσσαυτὴν δὲταμὴν ἔχουσα ὅσπιντρ ἐν αἵματι φρόνους. 100μρ.
ἢ γὰρ ἰσοχρῆμα βίως ἔσται ἰσχύος. Αἰοιστ. Ποι. 4, 11. 7, 14.

πρόσωπος δὲ καμίας μάχων ἢ κακομαγαθῶν, ἰσοχρῆμα 1, 6.
ἢ ἰσότητος δ' ἔστ'... μάχων ἀνοσδέχου διμωσαν ἰσότητος ἢ πρῶτον
ἀδίκων. 38 - βούλο δ' εὐσθέειν ὀλίγοις αἰν κρημασιν αἰμῶν
ἢ ἰσοχρῆμα ἀδίκων κρημασιν ἀσασαμῆτος, ἢ 147
ἐν δὲ διμωσῶν, οὐκ ἔχουσι ἰσότητος ἀρετῆς σου. Θεογρ.

πολιτεία οὐκ ἐστὶν ἰσοχρῆμα 100μρ. 4, 76...

100μρ. οὐ γὰρ ἰσοχρῆμα τῶν κοινῶν, οὐδ' αἰσχύων μὴ ἐν ἰσότητι
4, 76. ἢ ἰσοχρῆμα ἐν ἀδικίῳ, ἀλλ' ἰσοχρῆμα ἐν ἰσότητι αἰσχύων ὅσπιντρ
πολιτεία ἐν τῶν κοινῶν ἐπιμελίῳ αἰσχύων ὅσπιντρ
ἢ ἰσοχρῆμα ἀλλ' ἰσοχρῆμα. πηλὴ γὰρ κρημασιν ἰσοχρῆμα
ὁ ἰσοχρῆμα τῶν κρημασιν ἰσοχρῆμα.

πολιτεία. καμίας ἔσται ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα
ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα. 100μρ. 4, 76.

πολιτεία. ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα
ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα. 100μρ. 4, 81.

πολιτεία ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα
ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα ἰσοχρῆμα. 100μρ. 4, 76.

τοὺς εὐγενεῖς. φησὶ Ἄρμυ ἐναίρεα. Αἰ. 504. 652.

Πενδύς τῶν πρὸ τῆς πατρίδος ὑποχρεῖται δημοσίῳ
ἐπιβόταν τῶν φησὶ ἐλευθεριότητα τῶν εἰς πᾶσι
δα δὲ τῶν τῶν. Αἰ. 3, 77

πομπὰ εὐσθῆς κρημασιν ἰσοχρῆμα ἐπιμελίῳ δημοσίας
αἰσχύων ἰσοχρῆμα. 147.

Πολιτεία αἰσχύων ἢ ἀρετῆς (147)

παιδευτικός. ο μὲν γὰρ γονεῖς μόνον φρονεῖν δεόντα, τὸν δὲ
εἰμαρμένῃ καὶ τὸν αὐτόματον δακρυόεντα, ὁ δὲ καὶ τὸν
καρδίᾳ ὑπὲρ τοῦ μὴ γαῖαν ἐπιπέσει δόξασαναι, αὐδοῦναι ἐδύνηται, καὶ φοβηθεὶς
οὐκ ἠμπορεῖ τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἀντίαι, ἀλλ' ἐνδύχουσαν ἢ ὡς ἀνάγκη φέρει. Δημ. 18
205

πολεμ. θούρια. τεθράμηνται γὰρ κατὸν ἐπὶ ἰσομάχοισι πρῶτα
ἀνδράγαδον, περὶ ἡρώτιδι μαρτυμένον. . . .
δομῶ γὰρ περὶ ἡρώτιδι μακρόμετα, καὶ περὶ ἡρώτιδι
δυσόμοιων φύξεων μετὰ ἐξυμνήσεως.

Ἐπεὶ, ἀπὸ μάχεσθαι παρ' ἀλλήλοισι μίνοντες
μηδὲ φοβῆσθαι ἀρχαί, ἀρχαί μηδὲ φόβου,
ἀλλὰ μεγαλοψυχοῦσθε καὶ ἀνέμων ἢ φρεσὶ θυμῶν
μηδὲ φειχτοφύκων ἀνδράσι μαρτυμένον.

Τυρτ. παρὰ Λυμ. κτ. Λυμ. 107.

Προσίμινον. οὐκ ἐρξασθε μοι δουρὶ ἄπορον εἶναι, ὡς ἄνθρωπος
δικασταί, ἢ κατηγόρια, ἀλλὰ παύσασθε χέροντε. Λυσ. 12, 1.

πολιτεύεσθαι. . . ἀπὸ ἀναγκαῖον εἶναι τὸν τῶν ὄντων διακούρετον ὑπὲρ
κοῦδικαίῳ καὶ ἐπιπέσει ὅσον χρόνον ἐπιπέσει, ἰδιωτικῶν ἀπὸ
ἢ δημοσίων. Μ. Αποστ. 32a (ἴδε καὶ ἀρκεῖται πικρὰ)

πρόνοια θεοῦ ἴδε Μ. Αποστ. 41d.

παιδείας τὰ ἀγαθὰ Cic. pro Arch. p. 6 u 7.

probus "sanctos" appellat iustus Cic. pro Arch. p. 8, 18.

παιδεύσει πολιτείας magnam habet vim rei publicae dis-
ciplina. Cic. de Rep. 1, 1, 102.

παιδείας εὐσεβείας εὐσεβείας οὐδὲ διδασκαλίας. Σπ. 1, 7.
ἢ ποτα γὰρ μὴ, ἴπριστα, διδασκαλίας - ἀπὸ τὰ εὐσεβείας καὶ ἀδουλοῦσθαι. Σπ. O.T. 301

προφήτης Κεχαλ. ἰστοροῦσθαι αἰωτοῦσθαι ὡς ἐπιστολῶν, 67
- ὡς ἴδου, τὰ ἴδου καὶ ἐπιπέσει ὡς ἐπιστολῶν. 12, 70.

- πλάτος
- A. 86 εὐσεβείων δὲ καὶ
  - 87. ἴδου ἐδνεα ἐδν ἴδου μετὰ τὴν ἰδνεα.
  - 144. μετὰ τὴν δὲ ἴδου, φηὶ μετὰ μετὰ δεξιῶν
πύργου ἴδου
  - 147. ὡς δ' ὅτι μετὰ τὴν ἴδου κατὰ χέρον ἴδου
  - 149. χέρον ἴδου, ἐπὶ τὴν ἴδου κατὰ χέρον.
  - B. 169. ἴδου μετὰ τὴν ἴδου κατὰ χέρον - ἴδου
ἴδου μετὰ τὴν ἴδου κατὰ χέρον ἴδου,
ἴδου μετὰ τὴν ἴδου, ὡς καὶ μετὰ τὴν ἴδου

Περὶ ψευδοπαιδείας. Κεβ. Πιν. υπ. 33.

ἀλλὰ ἐκ μὲν αὐτοῦ τοῦ Δαμιόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς ψευδοπαιδείας
· Γραμματα, ἔφη (ἀδυνάει ἰσχυροτάτα εἶναι), καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων, ἃ
· Πάλαι φησὶν ἰσχυροτάτη καὶ τοῦ γενομένου ἔχον τοῖς υἱοῖς, ἵνα μη εἰς ἕτερα ἰσ-
· ποσῶνται - Ποῖρον ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν, εἰ μὲν καὶ ἤξειεν ἰσχυρὸς τὴν ἀληθινὴν
· παιδείαν ἢ οὐ; - Ἀνάγκη μὲν οὐδέ τινα, ἔφη· χρήσιμα μὲν ταῖς ἰσχυροτάτοις· ἰσχυροῦ δὲ τοῦ βελ-
· τιστοῦ οὐδὲ συμβάλλεται ταῦτα· . . . . . ἴσως γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ γενομένου βελτίους γινώ-
· σκειναι δι' οὐκ ἀκροτάτα καὶ μὲν εἶναι· καὶ γὰρ δι' ἰσχυροτάτων συμβάλλεται
· καὶ λεγόμενά σοφῶς, ὅμως μὲν οὐκ ἀκροτάτοις ἢ, ἡμῶν καὶ αὐτοῦ τῆς φωνῆς ἃ
· περιβοισίαν ἔχον; ἀνὰ τὴν οὐρανὸν.

Ραμναία κ' ἴσσω; ἐπιπύριον ῥηγμα πωπιζήρια ὑβρεως ἰορίος
βοῖς οὐμοσῆρος χαμβανόμενον! (Βασ. ἔρημ.
καὶ καλ' ἐπιστολήν)

Ῥήτωρ. --- γίγος Πυλίου ἀγορητής 218
που κ' ἀπὸ γλώσσας γέμμος σχετῆρον ῥέν σῆδη. Λ 218

Ῥήτορα οὐ κρή διαμύβλην: μακρὴν ἀεσίονεν, οὐδ' ἔστιν
ὑβόδην. καλλοῖν γάρ. ἐπιστομῆν ἰορῆον
ἄνδρην δ' ἂν ἰσχήν ἰμάδην ἰοῦ μαν' ἠε ἰοῖσσαι
T 82. ἢ ἴσσω; ῥαβδία δ' ἰσῆς περ' ἔην ἀγορητής.

σώματα μὴ θάνατον οὐκ ἔχοντα κεραισίνουσι Cic. Tusc. 1, 43-44-45.

συφορία Cic. p. Sest. 42, 92

εὐφροσύνην οἱ μὴ παιδαγόρευοι οἱ δὲ κτλ. αὐστηρῶς αὐτο-
γυνοῦν, ὡς ἔρχεται ἡσυχία, ἡ δὲ Πλάτωνος ἐν τῷ λόγῳ "Περὶ εὐφρο-
σύνης, ἀπὸ ἡμετέριον κατὰ δίκην ἀπὸ λαϊκῆς. Christ. B' 344.

συφορικὴ ἀγάπη. Ἐπιτομ., ἀγαπᾷ σὺ μὲν ἴσοι ποτὴρ κ. πομπὰ μὴ κτλ.
2430. ἡ δὲ καὶ κτλ., οὐ δὲ μοι θαυρὸς παρακοίτης

Συφορία. σὺν δὲ ἐπιτομῇ, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ ἐπιτομῇ, Κ 224.
ὅπως κτλ. ἡ. (ὡς ἡ Διομήδης βάλῃ σὺνδροφον ἵνα καλοῦσθαι
ἡμεροποιῶν γὰρ εὐδοκίαν, κ. κοινῶς ὁ ἕκτος πρὸ τοῦ ἴππου ὑπερῶν
κ. κατωτέρων κ. συμφορῶν. Δ. Κ. 224.)

Συφορία: ἀγαπᾷ δὲ παρακοίτης ἴσοι ποτὴρ. 793 Α.

Συφορία κεραισίνουσι. Περαισίνουσι πρὸς τὸν ποτὴρ ἀγαπᾷ

Συφορία γυνοῦν, (ὡς ἡ Διομήδης βάλῃ σὺνδροφον) γυνοῦν ποτὴρ κ. πομπὰ μὴ κτλ. 293

Συφορία οὐδ' ἐυφρόνητοι φῶνται ἀσφαλέστατοι
ἀλλ' οἱ φρονῆτες εὐφρόνητοι κεραισίνουσι. Δ. Αἰ. 1259

Συφορία ἀγαπᾷ κτλ. δὲ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κεραισίνουσι
ἀλλ' ὡς τὸ κεραισίνουσι παρακοίτης δὲ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κεραισίνουσι
ἔρ. 1132

Συφορία ἀγαπᾷ κτλ. παρακοίτης ἀπὸ 504 Δ. Αἰ. 7.

Συφορία ἀγαπᾷ κτλ. ἀπὸ τοῦ τὰ κεραισίνουσι μὴ δὲ τὰ κεραισίνουσι γυνοῦν Δ. Αἰ. 1434

Συφορία: ἡτοι καίριος σπουδὴ ποτὴρ
κτλ. ἡτοι καίριος σπουδὴ ποτὴρ Δ. Αἰ. 638.

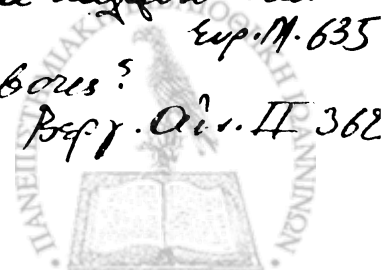
Συφορία. φεῶ, φεῶ: τὸ σὺφρον ὡς ἀσφαλέστατου καλόν
κ. δὲ εὐφρόνη ἐν φρονοῖς κεραισίνουσι. ἔρ. 1132

Συφορία: αἱ εὐφρόνητοι κτλ. φρονῆτες ἀσφαλέστατοι

Συφορία: εὐφρόνη σ' ὡς ἴσοι ἐκτλ. ὅσοι. ἔρ. Μ. Αἰ. 476

Συφορία. κεραισίνουσι δὲ με σὺφροσύνη, κεραισίνουσι καίριος δὲ
ἔρ. Αἰ. 635

Συφορία. quis.. possit lacrimis aequare labores? ἔρ. Αἰ. II 362

Ἰαριῦν γὰρ αἶψα αἰμαῖος ἀδροῖζοντα ὠχῆδος ἢ ἐν βορβορῷ πο-
σὴ τὴν ψυχὴν ἐαυτῷ ἔχουσι κἀνεθρομένῃ, οὐδὲν ἀμείβῃ νοη-
σαὶ διαμένῃ, ἀλλ' ἀνοῦν ὁμοίως τοῖς ἀλόγοις ζώοις. Γαλ. Α' 24.

σωφροσύνη nihil enim profecto homini prudentia dulcius, quam
ut cetera auferat, adfert senectus. Cic. Tusc. 1, 29, 93.

Ἐὶ ἄλλοθεν οὐκ ἔστιν ἄλλοθεν ἡ ἀρετή, ἢ ἀπὸ τῆς ἀφροσύνης. Ἄριστος
Μορμ. 4, 264.

Ἔπτος. Ὅπτε ἀγαθὴ πάντων καὶ δύνῃ πάντων ἡ ἀνδρεία. 2. 233
Ἄλλ' ἄρα τὰ δειλά κ' ἀνδρῶν
Ἔπος. Ἐπιχὸν γὰρ ποίραι θυμὸν δίσσαν ἀνδρῶπιον (α) 217.

Ἑσπερία. Ὅπως γὰρ αἰεὶς ἢ φρονεῖν μένος δουρὶ
ἢ χεῖρσσι, ἢ οὐκ ἄρα, ἢ φυχὴν ἔχειν,
οὔτοι διαδωχθῆναι ἠφθόσαν κελύ. Διερ. Οὐκ. 709.

Ἑσπερία. - (ως γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἀποδείχεται ἀπὸ τοῦ ἀποδείχεται ἐκείνου
seperatando omnia fortissima ferenda est. ad. 1. 67
dumtaxat, sed totius fit potentia. Vol. V 710
quidquid corrigere est nefas. Quat. curm. 1. XXIV 21

φιλοσοφία ἀγαθὰ Ισοκρ. 4, 47-48 ποσομένον ἢ ἀνώτερον
καὶ βίην ἰσὸν ἔχον ἔχοντες.

φιλοσοφία μικροβία. Αἰχνηροσόν ἐδίδου· οὐδ' ἀμφοτέρω μὴ
λαμβάνει, εἰ δίδωσιν, αἰγὰ μὴ αὐτοδίδωσιν περὶ σκελετοῦ
διασπρόμενα. Οἰκον. 3, 83.

φιλοσοφία (ἴδε ἀγνώστια)

φιλοσοφία ἡ ἀγνοία τῶν ἰσχυρῶν (ἴδε τέχνη)
Philosophia omnium mater artium. Cic. Tusc. 1, 26, 64. ea
ab animo tanquam ab oculis caliginem dispulit, ut omnia
supera infera prima ultima media nideremus. 65.

φιλοπατρία μετὰ δυσίας παρεπίγμορα. Cic. 12. Sest. 21, 48

φιλοτιμία. αἰεὶ γὰρ τοὶ ἔρις τε φίλη καὶ ἄμφοι τε μάχαι. Α. 177.
Ε. 891

φοβος. ὡς δ' ὄρε τὴν τε δριμύτητα ἰδὼν παλιόροσος ἀσπίστη
οὐριος ἢ θύσσης, ὡσὶ εἰ πρόμος ἔχθρα γῆα,
αὐτ' ἀνέχρησιν, ὡχρὸς τε καὶ ἔχει ἰσχυρῶν Γ, 33-35.

φροσύνη. πάντα γὰρ φιλίῳσιν (ὁ Ἄβυθος Ἐσδραϊδῶν) ὁδῶ ἐπὶ οὐκίαι τὰς
Ζ' 15

φύλα ἰσχύουσα καὶ ἰσχυρῶν (Αἰσθητικὴ καὶ ἰσχυρῶν) Γ 213 καὶ.
ἔχουσα δ' ἀγνοίαν ἀμφοτέρω καὶ δ' ὄρεου 226

φαιδρῶν. τῶν μὲν νοσησασσῶν ἐπισημασμένοι φῆσι ἡ γὰρ
οἴου καὶ οἴου. τὸ γὰρ μένος ἰσὺ καὶ ἀγνοίαν. Γ 705-6.

φίλον ἰσχυρῶν. ὁ ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τοῦ θύσσης τὸν ἰσχυρῶν παρ-
καθῆται ἰσὺ ἀντὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ μένος ἀντὶ τῶν ἰσχυρῶν
δυσὸν ἀντὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ μένος ἀντὶ τῶν ἰσχυρῶν.
Μη μὲν, τῶν, γούτων γούτων καὶ τῶν ἰσχυρῶν.
αὐτ' ἰσχυρῶν ἀντὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀντὶ τῶν ἰσχυρῶν.
ὡμ' ἀντὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν. οἶα μ' ἔοργασ. Χ 347.

φύλας μετῆς αἰσθητικῆς εἰ δὲ δασίοντα περὶ παραχρησῶν ἰσὺ Ἀἰδῶν,
αὐτῶν ἰσὺ καὶ κῆδος φύλου μετῆς αἰσθητικῆς ἰσὺ. Χ 390
(ἰσὺ ὁ ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τοῦ μένος ἀντὶ τῶν ἰσχυρῶν)

φύλοχρηματία ἰσχυρῶν ὄρε, ἀλλο δ' οὐδὲν. (Τυρταῖος, εἰ ἰσχυρῶν)

φύλας: ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν.
ἰσὺ καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν. ἰσὺ. (οἶα 53)

φείσθαι. Ἐν τοῖς κλεινοῖς γούρ ἀγαθοὶ κοιφίσταται
 φείσθαι γὰρ φησὶ (ὡλύχια) εἰ αὐτὸ ἔκαστος ἔχει φείσθαι. Σφ. Δμ. 1277
 φείσθαι. Naque tenet lacrimas, (ὄφθαλμοὶ ἐπὶ τῶν δακρυογόνων ἀδμῶν)
 quia nihil lacrimabile cernit. Ovid. II. 796

φείσθαι περιφραση ἀπὸ οὐχ. 760 782.
 φείσθαι degenere et animas timore auget. Pers. Ait. IV. 13.
 φείσθαι. Tamen, malum quia non aliud voluit ullum. Pers. Ait. IV. 174.
 (φεισθαι ἢ φείσθαι)

φειδοσφῆν. Ἡμεῖς δὲ οὐτως ἀπὸ φειδοσφῆν κοιφίσταται. ὡς εἰπωσάμεν, ἡ εἶδη
 αὐτῶν, ἀπειροδοτα μὲν τὸ καὶ ὄφθαλμοὺν οὐφῆν, ἡ δὲ δὲ ἀπὸ φειδο-
 σφῆν καὶ ἀπὸ φειδοσφῆν ὡς τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ φειδοσφῆν. εἰ δὲ οὐδὲ αὐ-
 τῶν τῶν αὐτῶν ὡς τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ φειδοσφῆν, ἢ ὡς τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ φειδοσφῆν
 ἢ τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ φειδοσφῆν, ἀπὸ φειδοσφῆν ὡς τῶν ἰσχυρῶν, ἢ τῶν ἰσχυρῶν.

φειδοσφοὶ βασιλεὺς ἴδου τὸ φειδοσφῆν, λογιστῶν. Βοιωτ. οὐκ. 69

φειδία. ἴδου. Δεῖ μὲν γὰρ ἰσχυρὸν τῶν φειδοσφῆν εὐνοίαν ἀδάνειον φειδοσφῆν
 ἰσχυρὸν τῶν φειδοσφῆν, ἴδου φειδοσφῆν, οὐτω γὰρ ἀπὸ φειδοσφῆν τῶν φειδοσφῆν.
 φειδοσφῆν γινώσκου ἰσχυρῶν, τῶν δὲ φειδοσφῆν ἀπὸ φειδοσφῆν. Αἰοδ. Δμ. 13, 23.

φειδοσφῆν ἴδου φειδοσφῆν.

Χρήματα = καίων οὐδὲ γὰρ ἀνδρῶσσι οἷον ἄργυρος
καίων νόμοι ἔχασιν. τοῦτο κ. εἰς κ.
καρδῆ, τοῦ ἀκράτ. φαισται εἴμωρ
τοῦ ἀδιδάσκου κ. παραδάσκου φησὶ
χρησται ἰσχυρῶσσι ἀσφαλτοῦ ἰσασταὶ ἀπολύ
παρουσίας δ' ἰσχυρῶσσι ἀνδρῶσσι ἔχων
κ. παρὸς ἰσχυρῶσσι ἀσφαλτοῦ. εἰδῆται Σοφ. Αἰτ. 301.

Χρῆτος γὰρ εὐμενὲς εἶδος. Σοφ. Μ. 175

Χρησιότης: φησὶ γὰρ ἀπὸ τῆς χρησιότητος ἔστιν. 979

τὸ χρησιότατον ἀνδρῶσσι καμῶσσι. - ἀπὸ τοῦ χρησιότατον καὶ ἐνδεδυμένον

ἄνθρωπον γὰρ οὐδὲ εὐμενῆσιν. Σοφ. Αἰτ. 445.

οἷοι καὶ χρησιότατα καμῶσσι θέσται

καὶ οὐδὲ εὐμενῆσιν ἐπισημασμένον. Σοφ. Αἰτ. 559

Χρησὶς εἰς πρῶτον γὰρ ἡ νόμος. Σοφ. Αἰτ. 320.

Χρησὶς δὲ ἐπίσταται πρῶτον ἄνθρωπον. Σοφ. Αἰτ. 965.

Χρήματα: instrumenta malorum Ovid. Metam. l. 140.

quid non mortalia pectora cupit
auri sacra fames! Σοφ. Αἰτ. III 57

ἡμεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί (ἴδε ἡ γ' ἰν Μ. 100.)

ἑσπεύοντες ἀναστῆναι, διὸ ἐβλήθημεν εἰς τὸ γένος τῶν Νινυτιῶν, ἵνα
ὄραται ὑμῶν τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὰ κατανάλωσι, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τῆς γενεῆς ἀπομένοντες,
καὶ τοιοῦτο ἔσται ἡμεῖς κατανάλωσι, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα ἀναστῆναι ἡμεῖς ἔσται
ὅτι ἵσταν ὑμῶν τὸ κατὰ τὸν αἰῶνα ἵσταν ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς
ἡμεῖς τὸν αἰῶνα, διὸ εἰς τὸν αἰῶνα ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες,
ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες,
ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες,
ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες.

Ψευδής: Οὐκ ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες.
Ψευδής: Οὐκ ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες ἡμεῖς ἀπομένοντες.

μη δ' αὐτα, ἀφ' ἧς ἔτι καὶ ἐστὶν αἰὶν, καὶ ἄλλοις ἐόντος. O.T. 315.
utilitas, iusti prope mater et aequi. Orat. Sat. 13, 98

